

Predseda vlády Slovenskej republiky

KANCELÁRIA NÁRODNEJ RADY SR PODATEĽŇA		
Dátum zaevidovania: 22-05-2014		
Číslo spisu: <i>h CRD-564-1/2014</i>		
Listy: <i>1/-</i>	Prílohy: <i>1/3</i>	
RZ	ZH	LU

Bratislava 22. mája 2014
Číslo: 13336/2014

Vážený pán predseda,

na základe poverenia vlády Slovenskej republiky Vám oznamujem, že vláda Slovenskej republiky na svojom zasadnutí 21. mája 2014 prerokovala návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Moniky Gibalovej, Pavla Abrahana, Martina Fronca a Pavla Hrušovského na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (tlač 913) a uznesením č. 241 vyslovila s návrhom **nesúhlas** z dôvodov uvedených v priloženom stanovisku vlády.

S pozdravom

Vážený pán
Pavol Paška
predseda Národnej rady Slovenskej republiky
Bratislava

**Stanovisko
vlády Slovenskej republiky
k návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Moniky Gibalovej, Pavla
Abrahana, Martina Fronca a Pavla Hrušovského na vydanie zákona, ktorým sa mení a
doplňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii
Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov
v znení neskorších predpisov (tlač 913)**

Vláda Slovenskej republiky **nesúhlasí** s návrhom poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Moniky Gibalovej, Pavla Abrahana, Martina Fronca a Pavla Hrušovského na vydanie zákona, ktorým sa mení a doplňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (tlač 913) z týchto dôvodov:

Všeobecné pripomienky

1. Vzhľadom na postavenie Ústavného súdu Slovenskej republiky ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti a z toho vyplývajúcu zodpovednosť za riadny a včasný výkon ústavného súdnictva možno za legitímnu považovať požiadavku, aby každá vec zotrvala na Ústavnom súde Slovenskej republiky len po dobu nevyhnutne potrebnú na prípravu kvalifikovaného rozhodnutia (nálezu). Dĺžka samotného konania je však výsostne individuálna a v jednotlivých právnych veciach sa môže líšiť v závislosti od skutkovej a právnej zložitosti veci i správania účastníkov konania.
2. Zákonodarca na konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky neustanovil žiadne konkrétne lehoty pre rozhodnutie vo veci samej ani pre procesné rozhodnutia (rozhodnutie o prijatí alebo odmietnutí návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, rozhodnutie o návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení). V zákone určil len všeobecne formulovanú lehotu na konanie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá sa vzťahuje na procesné rozhodnutie o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu, pokiaľ je dôvodom prijatia návrhu ochrana základných práv alebo slobôd, hrozba značnej hospodárskej škody alebo iného vážneho nenapraviteľného následku a návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov je sprevádzaný návrhom účastníka konania na pozastavenie účinnosti právneho predpisu. V takom prípade je Ústavný súd Slovenskej republiky povinný rozhodnúť bez zbytočného odkladu (§ 38 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 Z. z.).
3. Ustanovenie zákonnej lehoty 90 dní na rozhodnutie o návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení nemusí byť prostriedkom na dosiahnutie zamýšľaného cieľa, keďže návrh nezohľadňuje náročnosť prejednávanych vecí, ani špecifiká a okolnosti jednotlivých prípadov. Pozastavenie účinnosti právneho predpisu alebo jeho časti môže predstavovať závažný zásah do stability právneho poriadku a narušenie princípu právnej istoty, preto každému rozhodnutiu o pozastavení účinnosti právneho predpisu by mala predchádzať dôkladná právna a skutková analýza vrátane posúdenia, či v komplexnej štruktúre právnych vzťahov nebude miera neistoty vzniknutá pozastavením účinnosti právneho predpisu vyššia než prípadná právna neistota vyplývajúca z účinnej právnej úpravy. Z toho dôvodu obmedzenie výkonu tejto analýzy ustanovením zákonnej lehoty nemusí vždy prispieť k účinnej ochrane ústavou garantovaných práv a slobôd. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že

Ústavný súd Slovenskej republiky rozhoduje v týchto prípadoch na podklade vyjadrenia dotknutých orgánov verejnej moci, čo vedie k záveru, že vydanie rozhodnutia v lehote 90 dní nemusí byť objektívne možné. V tomto kontexte sa na rozdiel od ustanovenia striktnnej lehoty, práve aktuálna dikcia ustanovenia § 38 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. svojou povahou javí ako dostatočne reflektujúca osobitosti rozhodovania Ústavného súdu Slovenskej republiky o pozastavení účinnosti právneho predpisu.

4. Navrhovanú právnu úpravu nemožno považovať za vyhovujúcu ani z hľadiska naviazania začiatku plynutia 90-dňovej lehoty na deň začatia konania, ktorým sa podľa § 18 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. rozumie deň doručenia návrhu na začatie konania vo veci samej. Návrh na pozastavenie účinnosti napadnutého právneho predpisu môže, ale nevyhnutne nemusí byť súčasťou návrhu na začatie konania vo veci samej. Návrh na pozastavenie účinnosti môže navrhovateľ doručiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky aj kedykoľvek v priebehu konania podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky. Poslanecký návrh zákona vôbec nereflektuje skupinu prípadov, v ktorých by bol návrh na pozastavenie účinnosti napadnutého právneho predpisu podaný po uplynutí lehoty 90 dní od začatia konania, prípadne krátko pred jej uplynutím.
5. Predložený poslanecký návrh zákona nemožno považovať za vhodný a efektívny prostriedok na dosiahnutie zamýšľaného cieľa aj z dôvodu, že ide len o kumuláciu dvoch rôznych lehôt, pričom predložený návrh zákona nerieši následky, ktoré by prípadné nedodržanie ustanovenej lehoty malo mať. V súvislosti s dĺžkou lehoty je potrebné doplniť, že platná právna úprava vo svojej dikcii vychádza z koncipovania v zásade pomerne krátkej lehoty pre rozhodnutie o pozastavení účinnosti právneho predpisu. Faktické dodržanie tejto lehoty, resp. samotná dĺžka rozhodovania Ústavného súdu Slovenskej republiky o pozastavení účinnosti právneho predpisu je závislá od povahy rozhodovanej veci a rovnako od spôsobu organizácie práce Ústavného súdu Slovenskej republiky a je na zodpovednosti jednotlivých sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky, aby jednotlivé návrhy vybavovali bez zbytočných prieťahov.

Okrem vyššie uvedených všeobecných pripomienok je potrebné upozorniť aj na tieto legislatívno-technické nedostatky predloženého poslaneckého návrhu zákona:

K názvu návrhu zákona

- V názve zákona a vo všetkých častiach predloženého materiálu je potrebné za slovo „mení“ vložiť slová „a dopĺňa“ a za slovo „zákon“ vložiť slová „Národnej rady Slovenskej republiky“.

K Čl. I

- V úvodnej vete čl. I je potrebné pred slová „č. 293/1995 Z. z.“ vložiť slová „Národnej rady Slovenskej republiky“, nahradiť slová „zákona č. 159/2013 Z. z.“ slovami „uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 159/2013 Z. z.“ a vložiť za slovo „mení“ slová „a dopĺňa“.

K bodu 1

- Tento novelizačný bod je potrebné preformulovať z dôvodu, že navrhované znenie kumuluje dve rozdielne lehoty. Navrhujeme túto formuláciu novelizačného bodu: „1. V § 38 ods. 2 sa slová „bez zbytočného odkladu“ nahrádzajú slovami „do 90 dní odo dňa začatia konania“.“.

K bodu 2

- V uvádzacej vete je potrebné nahradiť slová „§ 79b“ slovami „§ 79c“ a slová „§ 79c“ nahradiť slovami „§ 79d“ a zároveň je potrebné nahradiť označenie § 79c označením § 79d. Túto úpravu navrhujeme z dôvodu, že § 79c bol do zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. doplnený novelou č. 114/2013 Z. z.
- V nadpise je potrebné nahradiť slová „úpravám účinným“ slovami „úprave účinnej“.

K čl. II

- V ustanovení o účinnosti je potrebné presunúť bodku za slovom „júla“ na koniec vety.